

Arrest

nr. 64 475 van 5 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 14 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VINOIS, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 18 oktober 2010 het Rijk binnen en diende op 21 oktober 2010 een asielaanvraag in. Op 15 februari 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Vietnamees uit Thai Binh in Noord-Vietnam. In juli 2004 nam uw vader in Tay Nguyen deel aan een betoging tegen het regime. Uw vader werd tijdens die betoging opgepakt. Op het einde van 2004 reisde u naar Saigon. Via de advocaat L.C.D. kwam u in contact met een beweging die opkwam voor een democratisering van Vietnam. U vroeg ook aan dezelfde advocaat om uw vader bij te staan. Ondertussen deelde u voor de organisatie van L.C.D. pamfletten uit op openbare plaatsen. In 2006 vertrok u naar Long Bien een stad tegen Hanoi, waar u ook pamfletten ging uitdelen. Bij aankomst in Long Bien werd u door de politie gecontroleerd, uw identiteitskaart werd ingehouden en de pamfletten werden gevonden. Tijdens de controle slaagde u

erin te ontkomen en keerde u met het openbaar vervoer terug naar Saigon. U verbleef nog enkele maanden in Saigon, waarop u op het einde van 2006 naar Hong Kong vertrok. U verbleef een tweetal jaar in Hong Kong vanwaar u nog contacten had met de organisatie waarvoor u werkte. In 2008 ging u naar Dong Hung een plaats gelegen aan de Vietnamese grens, waar u alvorens richting Europa te vertrekken nog een tweetal jaar verbleef. Over land reisde u vervolgens naar België, waar u op 21 oktober 2010 aankwam en op dezelfde dag asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat u Vietnam diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Vietnam alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van Subsidiaire bescherming zou lopen.

In eerste instantie blijft u zeer vaag over wat er met uw vader gebeurd is. U stelde dat hij in 2004 werd aangehouden en dat u nadien niets meer over hem vernomen heeft. Nochtans werd L.C.D. een advocaat gespecialiseerd in mensenrechten ingeschakeld om uw vader te verdedigen. Overwegende dat u persoonlijk contact had met L.C.D. in Saigon - meer nog hij introduceerde u bij de mensenrechtenorganisatie waarvoor u tot 2006 actief was - is het volstrekt ongeloofwaardig dat u vanaf 2004 totaal niets meer vernam over uw vader. Zo wist u niet waar hij verblijft of hij nog altijd in het politiekantoor is opgesloten of ondertussen is overgeplaatst naar een gevangenis. U beweerde dat hij werd aangeklaagd voor het tegenwerken van de overheid maar kon niet vertellen of hij ook formeel inbeschuldiging werd gesteld. Ook was u niet op de hoogte of hij ondertussen was veroordeeld of er nog een rechtszaak tegen hem hangende was. Voorts zijn uw opeenvolgende verklaringen over het tijdstip waarop uw vader werd opgepakt niet eensluidend. Zo verklaarde u aanvankelijk dat hij ongeveer in **juli 2004** werd opgepakt (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Verder in het gehoor verklaarde u dat dit op het **einde van 2004** was (zie gehoorverslag CGVS, p. 4).

Verder zijn uw verklaringen over uw betrokkenheid bij de politieke organisatie waarvoor u pamfletten uitdeelde ook niet overtuigend. Zo vertelde u dat u met L.C.D. contact moest opnemen in Saigon. Niettegenstaande hij ook de advocaat was van uw vader is zijn adres u onbekend. Hoe en waar u hem dan ontmoette in een miljoenenstad zoals Saigon kon u echter niet vertellen. Voorts beweerde u in de problemen te zijn gekomen omdat de politie u had tegengehouden met pamfletten die u in uw bezit had. Op de vraag wat er op die pamfletten stond geschreven bleef u opnieuw weer vaag. Zo vertelde u dat daarop argumenten stonden waarom de overheid slecht is (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Op de vraag om deze argumenten toe te lichten moest u dan weer het antwoord schuldig blijven. De geloofwaardigheid van uw beweerde activiteiten voor de organisatie van L.C.D. komt hierdoor in het gedrang. Bovenstaande vaststelling wordt bevestigd door het feit dat u eigenlijk ook niet op de hoogte bent of er een arrestatiebevel tegen u is en of de politie naar u op zoek is. Nochtans verklaarde u dat u vanuit Hong Kong nog contacten had met leden van de organisatie waarvoor u in Saigon werkte. In hetzelfde verband is het ook bevreemdend te noemen dat u via die contacten niets meer te weten kwam over de toestand van uw vader. Uit wat voorafgaat kan aldus worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht dat u Vietnam diende te verlaten uit nood aan internationale bescherming.

Ten slotte merkt het CGVS op dat u geen enkel document neerlegde dat de beslissing in positieve zin zou doen ombuigen. U legde geen enkel document neer ter staving van uw identiteit, noch uw asielrelaas en noch uw reisweg naar België, ondanks uw verklaring nog contacten te hebben met mensen van de organisatie (zie gehoorverslag CGVS, p.5).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Uit het uiterst summiere verzoekschrift kan hoogstens blijken dat verzoeker het niet eens is met de bestreden beslissing en de beoordeling van zijn asielaanvraag door de commissaris-generaal voor de

vluchtelingen en de staatlozen betwist. Aldus voert hij een schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat onderhavig beroep verder vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

2.3. Waar verzoeker stelt dat “overeenkomstig artikel 3 EVRM mag niemand worden onderworpen aan folteringen, noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen” benadrukt de Raad dat er in onderhavige procedure geen uitspraak gedaan wordt over een terugleidingsmaatregel, maar uitsluitend over de toekenning van vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen) en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van dezelfde wet). Waar artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet wordt er getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Verzoeker beweert zijn land van herkomst te zijn ontvlucht omdat hij er geïsoleerd werd door de autoriteiten omdat zijn vader er vervolgd werd omwille van zijn deelname aan een betoging tegen het regime, en hij zelf zich engageerde voor een beweging die opkwam voor de democratisering van Vietnam. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus.

3.2. Voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking alsook de bewijslast op de asielaanvrager. Deze dient ter staving van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk alle elementen die nuttig zijn voor de beoordeling van de asielaanvraag in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij, ook van relevante familieleden, met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.2.1. Verzoeker heeft echter geen enkel document neergelegd. Aldus staat verzoeker noch zijn identiteit, noch zijn voorgehouden reisweg, noch het voorgehouden asielrelaas en biedt hiervoor geen aannemelijke verklaring. Dit haalt de geloofwaardigheid van zijn asielmotieven op fundamentele wijze onderuit.

3.3. Verzoekers verklaringen kunnen het voorgehouden asielrelaas evenmin staven. Het is immers onaanvaardbaar dat verzoekers verklaringen over de hele lijn tekortschieten en hij aangaande alle essentiële punten vaag en onwetend blijft. Zo is het niet ernstig dat verzoeker de vervolging van zijn vader niet kan toelichten terwijl hij in contact stond met de advocaat van zijn vader die hem bovendien in contact bracht met een mensenrechtenbeweging. Voorts kan verzoeker niet toelichten hoe hij deze advocaat terugvond in de miljoenenstad Saigon zodat dit contact evenmin wordt aangetoond. Ook verzoekers politiek activisme blijft een loutere bewering die hij niet concretiseert, noch objectificeert. Verzoeker is voorts geheel onbekend met de inhoud van de pamfletten die hij zou verdeeld hebben. Zijn vervolging naar aanleiding hiervan kan dan ook niet overtuigen. Verder beweert verzoeker dat hij na zijn ontsnapping nog een paar maanden in Saigon, een tweetal jaar in Hong Kong, en nog eens een tweetal jaar in Dong Hung kon verblijven alvorens over land naar België te reizen. Verzoeker laat na deze opeenvolgende verblijfplaatsen aan te tonen aan de hand van documenten en/of reisdocumenten. Evenzeer laat hij na aan te tonen dat hij deze plaatsen diende te ontvluchten omwille van vervolging. Het louter betwisten in het verzoekschrift van de vastgestelde ongeloofwaardigheden door te beweren dat deze “perfect mogelijk” zijn, kan de bevindingen van de commissaris-generaal bezwaarlijk weerleggen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind.

3.3.1. Aldus kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekers asielmotieven louter steunen op blote, ongeloofwaardige beweringen, en de commissaris-generaal terecht heeft besloten tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.5. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juli tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK